

Žádný strachy

Pepa Nos

1. Možná, že si myslíš: všechno se stalo, všechno znám,
a když dělám něco jinak než ti druzí, jak hlupák vypadám,
budu takový, jak se žádá, a nebudu si lhát,
že můžu být o něco lepší a že někdo může o to stát,
a nejsme tady věčně, a není se kam skrýt,
tak proč bych měl bejt jinej a jinak, než teď žiju, žít?

R1: Žádný strachy, někam to dotáhnem,
když už jsme jednou tady, přece zpátky nepudem,
šanci máš jen jednou, tak abys' ji nepropás',
jsme na tom oba stejně, já, ty, každej z nás.

2. A možná, že si myslíš: na co ten zpěv a nač ten hluk,
a tohleto jsem dělával, když jsem byl malej kluk,
teď už jsem ale velkej a odpovědnost mám,
s těma svejma písňema jseš, chlapečku, sám,
já nemám času nazbyt, spustu věcí chci zařídit,
tak rychle řekni, co mi chceš, za chvíli musím jít.

R2: Žádný spěchy, někam to dotáhnem,
když už jsme jednou tady, přece zpátky nepudem,
šanci máš jen jednou, tak abys' ji nepropás',
jsme na tom oba stejně, já, ty, každej z nás.

3. A možná, že si myslíš: nač bych se namáhal a štval,
když druhej si leží na slunci a celej den by spal,
a další si sedí v křesle a jen dává rozkazy,
ve chvílích rozšafnosti vyplňuje výkazy,
a další má konto v bance a vilu u řeky,
se vším je spokojenej až navěky (a nikdy jinak).

R1:

4. A možná, že si myslíš: můj život nebyl žádnéj med,
a když to vezmu občas zpátky, je mi mizerně i teď,
dělal jsem všechno pro lidi, a co jsem z toho měl -
- zbyla mi jenom lítost, že jsem do toho šel,
dnes už jsem se vším seknul, chci konečně pokoj mít,
a jenom bráním to, co mi nikdo nesmí vzít.

R3: Žádný strachy, někam to dotáhnem,
když už jsme jednou tady, přece zpátky nepudem,
šanci máš jen jednou, tak abys' ji nepropás',
jsme na tom všichni stejně, já, ty, každej z nás.

R1: